

[Willhjælm.]

Jeg ved godt, der er undtagelser med pensionistægteparrene både for folkepensionen og for invalidepensionen, men den generelle, den almindelige retningslinje har været: dette skal overhovedet ikke ændre ved den disponible indtægt. Så har man for at lave de „administrative forenklinger“ nogle steder måttet acceptere, at der altså blev fremgange, og man har også, det skal dog erkendes, lavet direkte tilsigtede fremgange for pensionistægteparrene. Det er jo stort set dem, så vidt jeg kan se, der koster hovedparten af de ca. 200 mill. kr.s provenutab, eller hvad man nu vil kalde det, som er opgjort i bemærkningerne.

Det er stort set, hvad der kan siges om det politiske indhold, sådan målt i kroner og øre i disponibel indtægt. Der er ikke ændringer for de allerfleste her. Men der er jo et andet element af det politiske indhold, som flere andre har været inde på, som jeg også vil nævne, som vi også nævnte i juni, og som jeg synes er afsindig farligt. Det er det reklamenummer, socialdemokratiet og regeringen har lavet om disse forslag nu igennem et helt år. Skatteministeren siger nu, at man har aldrig foregivet, at der forelå en egentlig pensionsfremgang, altså en disponibel indtægtsfremgang, over en bred front med disse forslag. Det er rigtigt, at han siger det, men det er derimod ikke rigtigt, at man aldrig har foregivet det. Lad mig bare for at verificere det give et par konkrete eksempler.

Da man drøftede de her ting i foråret, og da man slog på propagandatrommerne — som vi også gjorde opmærksom på i vor ordførertale i juni ved partiets daværende ordfører, hr. Steen Folke — så brugte man det bl. a. i argumentationen for en hel række nedskæringer. Man brugte det bl. a. i argumentationen for den af regeringen promoverede udsættelse af den sociale bistandsfond med 3 år. I den argumentation sagde man bl. a.: ja men nu kommer jo skattefritagelsen for de sociale pensioner. Hvis ikke det er at prøve at bilde folk ind, at her lå en økonomisk fremgang for modtagerne af sociale pensioner, så ved jeg ikke, hvad det er. Det holdt ikke op med vores påvisning af det dengang. Det holdt ikke op med vores påpegning af, hvor politisk farligt det kunne være at foregøgle folk sådan nogle ting med

de skuffelser, med de frustrationer og med den desperation, der ville blive følgen, når man opdagede, at det var fup. Der har været mange eksempler, men det andet eksempel, jeg vil tage frem, er meget nyere. Det stammer såmænd fra forleden dag, da man i denne sal behandlede kommunisternes forslag om 10 pct.s forhøjelse af de sociale pensioner, hvor socialministeren i sin argumentation mod dette forslag sagde: „Regeringen har jo foreslået skattefrihed for sociale pensioner, og det er meget bedre.“ Hvis ikke det er at foregive, at man med denne skattefritagelse for sociale pensioner tilstræber en generel øgelse i de disponible indtægter for pensionisterne, så ved jeg ikke, hvad det er. Det er stadig væk fup.

Jeg synes, faren ved den fremgangsmåde er kommet endnu tydeligere frem ved den måde, fremskridtspartiet nu gentagne gange og uden at blive imødegået eller prøvet på tænderne angriber disse ting på. Hr. Jørgen Junior har her igen sagt, at fremskridtspartiet synes, at i hvert fald folkepensionerne er uanstændigt lave, og at fremskridtspartiet er villig til at lave massive forbedringer og ikke bare noget administrativt fup og tekniske ændringer, hvorfor man stiller tal op, som viser en forbedring på 1.500 mill. kr. til folkepensionisterne.

Jeg synes, skatteministeren og især socialministeren for en gangs skyld burde prøve at tage fremskridtspartiet på ordet. Vi kender godt allesammen fremskridtspartiets idiosynkrasier, deres fordomme — dette skal ikke gælde invalidepensionisterne, og alt det dér fordomsfulde pjank, der er knyttet til fremskridtspartiets forestillinger om de her ting — men jeg mener, socialdemokratiet burde erkende, hvor farligt det er, at fremskridtspartiet kan fremture på denne måde med, at i hvert fald folkepensionisterne er de parat til at give et lift på 15 pct. på den disponible indtægt, uden at man nogen sinde prøver at tage dem på ordet. Man ved jo godt, at hvis man kom til en realitetssnak om de dér ting, så skulle de resterende stemmer for en reel forbedring af pensionisternes vilkår nok være at finde i denne sal. Jeg skal altså opfordre regeringen, specielt socialministeren, til for en gangs skyld at prøve, om det holder, det, hr. Jørgen Junior siger, om fremskridtspartiets gruppe holder til det, hvis de bliver taget på